

Eli Lassen um fiskaloysið undir Føroyum:

Fiskirannsóknarstovan hevur sjálv skyldina

Hesi seinastu árinu hevur nógv verið tosað um fiskaloysi undir Føroyum.

At kalla allir stovnar eru hótir, og hjá mongum sjómanni ber illa til at fáa endarnar at røkka saman, tí úrtøkan er so lítil.

Orsøkin til, at so er vorðið, verður søgd at vera ovurfisking, og tí hevur m.a. upphøggingarstuðul verið latin fiskiskipum, so flotin — og samstundis veiðutrýstið — minskar.

Eitast kanningar

Men eisini eru tey, ið hava aðrar tankar um, hví standurin er so ringur undir Føroyum.

Ein av hesum er Eli Lassen, sjómaður:

„Tað kann ikki vera rætt, at kanningskip frá Fiski-

rannsóknarstovuni liggur og fiskar av grimd undir Føroyum, tá tað skal eitast at gera kanningar,” sigur hann. „Her hugsi eg um Magnus Heinason.”

Eli Lassen hevur sjálvur verið við Magnusi Heinasyni í tvey ár — frá september 1981 til september 1983.

Skuldu herja á

„Tá var tað fleiri ferðir soleiðis, at boð vórðu givin um, at komu vit í fisk, so skuldu vit herja á, og fiska tað, sum kundi fáast,” sigur hann. „Tað var nokk so, at Fiskirannsóknarstovuni vantaði pening, og at tí ráddi um at fáa sum mest burturúr.”

Frá teirri tíðini, hann var við, veit hann um mong

dømi um, hvussu farið varð fram:

„Vit gjørdur einaferð tveir blálongutúrar vestanfyri Føroyar — fingu 97 tons annan túrin og 92 hin,” greiðir hann frá.

„Tað vil siga, at vit fingu einar 2.000 kassar hvørja ferð.”

Hesar royndirnar høvdu eittans endamál, og tað var at kanna, hvør meskavídd kundi nýtast til blálongu.

men tað var lítið á túrunum, ið bendi á, at hetta varð kannað, heldur Eli.

Yvir 2.000 kassar

„Eina aðra ferð fingu vit yvir 2.000 kassar av gýttingarførum kongafiski eftir einum ella tveimum døgum. Og tað má sigast at vera toppmál, tí kongafiskurin hevur eini átta ár, áðrenn hann gýtir av sær sjálvum,” sigur hann. „Nú gekk so Fiskirannsóknarstovan á odda við at drepa og oyða. Eg minnst, at tað

lái tjúkt lag av livandi yngli og fleyt á dekkinum. Tað var okkurt um ein fót til tjúktar.”

Hann sigur, at hevði henda oyðingin ikki farið fram tá, hevði kongafiskurin kanska skula gýtt aftur nú.

Eingin fiskur eftir

Eisini, tá Magnus Heinason var í toski, var atburð-

Framhald á síðu 8

Myndirnar tala fyri seg!

Á hesum trimum myndunum eru prógv um, hvussu illa farið er fram umborð á Magnusi Heinasyni, tá hann hevur verið í toski á Norðhavinum. Myndin longst til høgru vísir, hvussu fullur posin var, tá hann kom inn. Hann stóð at bresta, og vóru einir 800 kassar av stórum toski í. Men so tók ein av yvirmonnunum og spreitti posan í millumstykkinum upp, so tann deyði fiskurin lá eftir og fleyt á sjónum, sum myndin niðanfyrir vísir. Har ørvurin er settur, sæst opið, ið kom í posan, tá spreitt varð. Og á teirri lítlu myndini omanfyri standa nakrir av manningini — ið bert gjørdur eftir boðum — á tí, ið eftir var í posanum, tá hann varð hálaður inn. Restin fór í havið. Fiskur, sum snellubátarmnir á Norðhavinum skulu havt fiskað.

